

اخبار کارگری

تجمع کارگران آبفای خوزستان مقابل ساختمان آب و فاضلاب

شماری از کارگران آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان در اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و عدم پرداخت چند ماهه حقوق خود، صبح روز شنبه (۲۹ آذر ماه) مقابل ساختمان آب و فاضلاب استان تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، این عده اظهار داشتند: حدود ۹۵۰ کارگر ابدار، ۶۳۰ نیروی طرحی و ۲۵۰ کارگر قراردادی در آب و فاضلاب روستایی خوزستان هستیم که از میان ماقط ۲۵۰ نفر به اداره آب و فاضلاب اهواز منتقل شده‌اند و مابقی به شهرستان‌های استان همانند حمیدیه، بای و کارون مشغول خدمت‌رسانی هستند. یکی از معترضان با بیان اینکه به‌ادغام آبفای شهری و روستایی استان خوزستان، سازمان حاضر به پذیرش پرداخت حقوق نیروهای طرحی نمی‌شود و کارگران همچنان بلاتکلیف و مطالبات معوقه دارند، گفت: چندین ماه است مطالبات مزدی و بیمه‌ای کارگران ابدار در قالب طرحی و ستادی پرداخت نشده و تأثیر شرایط کاری برخی کارگران ستادی، وضعیت شغلی آنها برهم خورده است. او گفت: میانگین سوابق کاری هر یک از کارگران ۱۵ سال تا ۲۵ سال است و در بین کارگران، کسانی هستند که با سوابق بالای ۲۸ سال در آستانه بازنشستگی هستند.

«صادق حقیقی پور» مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان با تأیید مطالبات کارگران آبفای خوزستان، با بیان اینکه منابع مالی کافی برای پرداخت حقوق کارگران نداریم، گفت: ناچاریم برای پرداخت مطالبات معوقه کارگران آبفای هر قطعه زمین متعلق به این شرکت را بفروشیم.

انتقاد کارگران شهرداری امیدیه از تأخیر در پرداخت مزد

کارگران شهرداری امیدیه از تأخیر در پرداخت معوقات مزدی خود انتقاد دارند. به گفته کارگران، پرداخت حقوق کارگران در گرو وصول حق آلاینده‌ای از شرکت نفت و گاز آغاجری است. این کارگران با بیان اینکه هر ماه مطالبات خود را تا تأخیر دریافت می‌کنیم، به این‌ها گفتند: شهرداری از شرکت نفت بابت عوارض آلاینده‌ای طلب‌انپوه دارد و پرداخت مطالبات ما کارگران شهرداری امیدیه در گروه پرداخت حق آلاینده‌ای شرکت نفت به شهرداری است. در روزهای گذشته تصمیم گرفتیم با اجتماع مقابل ساختمان فرمانداری شهرستان امیدیه، برای این طلب وصول نشده تلاش کنیم. این کارگران با اشاره به اینکه برای پرداخت حقوق با رها مسئولان شهری شهر امیدیه صحبت کرده‌ایم، افزودند: مسئولان شهری اذعان دارند که این واحد خدمات شهری چندین سال است در دریافت عوارض و بدهی‌های خود از ادارات بخش خصوصی و نهادهای دولتی دچار مشکل است.

کمک معیشتی شامل همه کارگران نمی‌شود

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی با اشاره به شرایط پرداخت حمایت معیشتی ۱۰۰ هزار تومانی، کارگران مشمول دریافت این کمک معیشتی را اعلام کرد. فتح‌الله بیات در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: براساس دستورالعملی که توسط وزارت کار برای پرداخت کمک معیشتی ابلاغ شده، دو گروه با در نظر گرفتن شرایطی از این کمک معیشتی بهره‌مند خواهند شد. وی ادامه داد: گروه اول افراد تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی هستند که کمک معیشتی ۱۲۰ هزار تومانی به آنها پرداخت می‌شود و گروه دوم شامل کسانی است که حقوق ثابت ندارند و تحت پوشش بیمه اجتماعی نیستند. رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی افزود: با توجه به شرایط اعلام شده، کارگران فصلی، کارگران روزمزد و بخشی از کارگران ساختمانی مشمول دریافت کمک معیشتی ۱۰۰ هزار تومانی می‌شوند. بیات تصریح کرد: این طرح شامل حال کارگران حداقل‌بگیر و بازنشستگان و مستمری‌بگیران نمی‌شود و جامعه کارگری و بازنشستگان از این چرخه حذف شده‌اند. وی تصریح کرد: کمک معیشتی ۱۰۰ هزار تومانی فقط شامل کسانی است که هیچ گونه بیمه و حقوق و درآمد ثابت ندارند ولی حدود ۳۰ میلیون نفر می‌شوند که باید دید از کجا چه کسانی هستند.

نرخ بیکاری نباید تنها شاخص مابرای بررسی بازار کار کشور باشد بلکه باید چند شاخص را در کنار هم بررسی کرد. به عنوان نمونه وضعیت جمعیت شاغلین معیار بهتری از نرخ بیکاری است چرا که به وضوح اثر شیوع ویروس کرونا در بازار کار را نشان می‌دهد

ساعت کار می‌کنند و برای بهبود وضعیت معیشت خانوار علاقه‌مند به کار کردن بیشتر هستند. اگر از منظر سیاست‌گذاری نگاه کنیم افراد دارای اشتغال ناقص هم باید بیکار لحاظ شوند زیرا معیشت خانوارشان تأمین نمی‌شود.

این کارشناس حوزه کار تصریح کرد: حال اگر این ۱۰ درصد را در کنار نرخ ۹.۵ درصدی اعلامی مرکز آمار بگذاریم، می‌بینیم که نرخ بیکاری به ۱۲.۰ درصد می‌رسد.

عبداللهی اظهار داشت: وقتی در مورد شغل صحبت می‌کنیم در مورد شغل مشغول به کار است و حداقل بنگاه‌های مشغول به کار است و دستمزد وزارت کار را دریافت می‌کند و بیمه هم دارد. در این صورت نرخ بیکاری سرسام‌آور می‌شود چون تنها ۴۰ درصد افراد شاغل در کشور تحت پوشش بیمه هستند یعنی ۶۰ درصد شاغلین تحت پوشش هیچ بیمه‌ای نیستند. اگر صرفاً بیمه بودن را در شاغل بودن ملاک قرار دهیم بخش زیادی از جمعیت شاغل را باید بیکار در نظر بگیریم. وی گفت: از منظر شاخص‌های بین‌المللی بازار کار که توسط سازمان بین‌المللی کار ارائه می‌شود، وضعیت بازار کار همین نرخ‌های اعلامی از سوی مرکز آمار است و خدشه‌ای به آن وارد نیست اما اگر واقعاً می‌خواهیم در مورد بازار کار و مشخصاً اشتغال‌زایی و سیاست‌گذاری در این حوزه صحبت کنیم، باید سراغ شاخص‌های دقیقی که بیانگر واقعیت‌های بازار کار ایران است، برویم.

عبداللهی تأکید کرد: نرخ بیکاری ۹.۵ درصدی به لحاظ شاخص‌های بین‌المللی درست است اما به لحاظ کارکردی برای برنامه‌ریزی در حوزه کار نمی‌تواند شاخص درستی باشد.

شوکت گفت: جلسه‌ای با نمایندگان مشکل‌های کارگری و بازنشستگی داشتیم و قرار شد آنها از نمایندگان مجلس، این موارد را پیگیری کنند و اجازه دهند حق کارگران و بازنشستگان پایمال شود.

وی یادآور شد: طبق آمار در بهار امسال نسبت به بهار پارسال یک میلیون و ۹۹۰ هزار نفر و تابستان امسال نسبت به تابستان پارسال یک میلیون و ۶۲۶ هزار نفر از جمعیت فعال کشور کاسته شده است.

سیاست‌گذار بر اساس نرخ بیکاری ۱۰.۸ درصدی تصمیم بگیرد

این کارشناس حوزه کار گفت: نکته مهمی وجود دارد مبنی بر اینکه آیا مشخصاً نرخ بیکاری که مرکز آمار ایران اعلام می‌کند بیانگر واقعیت‌های جامعه و بازار کار ایران است یا خیر.

وی توضیح داد: فرض را بر این می‌گذاریم که نرخ اعلامی مرکز آمار ایران در مورد بیکاری صحیح است. این کاهش نرخ بیکاری از پارسال به امسال که در آخرین مورد رسیدن نرخ بیکاری تابستان به ۹.۵ درصد بود، ممکن است تصور سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران را به این سمت ببرد که وضعیت بازار کار ایران خوب است و از هر ۱۰ نفر که تقاضای شغل دارد، فقط یک نفر بیکار است.

عبداللهی گفت: در اینجا دو مساله وجود دارد. نکته اول اینکه نرخ بیکاری نباید تنها شاخص مابرای بررسی بازار کار کشور باشد بلکه باید چند شاخص را در کنار هم بررسی کرد. به عنوان نمونه وضعیت جمعیت شاغلین معیار بهتری از نرخ بیکاری است چرا که به وضوح اثر شیوع ویروس کرونا در بازار کار را نشان می‌دهد. بنابراین در کنار این شاخص باید شاخص‌های دیگری هم استفاده شود.

وی افزود: همچنین اگر افراد شاغلی که از بازار کار خارج شده‌اند و افراد بیکاری که دلسرد شده و از بازار کار خارج شده‌اند، همچنان در بازار کار می‌مانند، نرخ بیکاری ۱۸.۵ درصد می‌شود نه ۹.۵ درصدی که مرکز آمار اعلام کرده است. بنابراین سیاست‌گذار باید بداند که اگر تصمیمی می‌گیرد نه براساس نرخ بیکاری ۹.۵ درصدی بلکه باید براساس نرخ بیکاری ۱۸.۵ درصدی باشد.

۶۰ درصد شاغلین تحت پوشش هیچ بیمه‌ای نیستند

عبداللهی گفت: نکته دیگر اینکه وضعیت بازار کار کشور ما با یک نرخ بیکاری ساده قابل تحلیل نیست. به عنوان نمونه تقریباً نرخ اشتغال ناقص ما ۱۰ درصد است یعنی افرادی که در هفته زیر ۴۴

اتفاقی که در بهار و تابستان امسال متأثر از شیوع ویروس کرونا افتاد، این بود که بسیاری از مشاغل به صورت موقت تعطیل شدند یا اینکه دچار ورشکستگی شده و به طور دائم از فعالیت بازماندند

از مشاغلی که عایدی مالی چندانی برایشان نداشته و چندان باکیفیت نبوده، استعفا داده‌اند و دیگر تقاضای کار نکرده‌اند. وی افزود: گروه دیگر افرادی هستند که به دلیل ملاحظات بهداشتی فعلاً از بازار کار خارج شده‌اند چرا که شغل آنها تأمین‌کننده اصلی معیشت خانوار نبوده و مثلاً درآمد خانوار را از محل‌هایی همچون سود سپرده‌های بانکی، بازار سرمایه و... تأمین می‌کرده‌اند. این مدل خروج از بازار کار، به صورت اختیاری اتفاق افتاده است.

این کارشناس حوزه کار گفت: بیکارانی که از جمعیت فعال خارج و به جمعیت غیرفعال پیوسته‌اند، کسانی هستند که طی یکی دو سال اخیر به دنبال کار بوده‌اند و طی ۶ ماه نخست امسال به دلیل دلسردی از یافتن شغل، از بازار کار خارج شده و جزو جمعیت غیرفعال شده‌اند و اصلاً دیگر به دنبال کار هم نیستند.

این سال‌ها تجربه کردند، به جمعیت فعال افزوده شده بودند. وی تصریح کرد: در واقع برای این ۳ میلیون نفر شغلی ایجاد نشده بود بلکه شغل اضافه شده بود. اگر بخواهیم ببینیم کدام مشاغل در وضعیت کرونا بیشترین آسیب را دیدند، می‌بینیم که دقیقاً همان زیربخش‌های خدمات که عمده سهم اشتغال کشور را بر دوش می‌کشند و بیشتر سهم را در این سه میلیون شغل جدید داشته‌اند، آسیب دیده‌اند.

این کارشناس حوزه کار افزود: این شغل‌های از دست رفته، هم از منظر جمعیت فعال و هم از منظر رفاهی اهمیت دارد زیرا بیشتر این افراد از دهک‌های پایین درآمدی هستند و طی چهار سال اخیر شاغل شده بودند و حال دوباره بیکار شده‌اند. این مساله نشان می‌دهد که شیوع ویروس کرونا از کانال بازار کار به مراتب تأثیر بیشتری بر رفاه مردم گذاشته تا اعمال تحریم‌ها و کاهش رشد اقتصادی.

چرا بی‌کاهش جمعیت فعال

عبداللهی در مورد کاهش جمعیت فعال کشور در شش ماه نخست امسال گفت: اگر برای جمعیت فعال دوریسه در نظر بگیریم، این دوریسه شامل بیکاران و شاغلین می‌شود. اینکه تمایل به کار در افراد کم می‌شود را باید بخش‌بندی کرد. به عنوان نمونه یک گروه از شاغلین که گروه عمده‌ای هم هستند، خانم‌هایی هستند که

گفت‌وگو یادآور شد: از فصل پاییز ۹۴ تا زمستان سال ۹۸، در هر فصل نسبت به فصل مشابه سال قبل با افزایش تعداد شاغلین مواجه بودیم از این رو تقریباً طی ۴ سال حدود ۳ میلیون نفر به تعداد شاغلین کشور اضافه شد. وی افزود: اتفاقی که در بهار و تابستان امسال متأثر از شیوع ویروس کرونا افتاد، این بود که بسیاری از مشاغل یا به صورت موقت تعطیل شدند یا اینکه دچار ورشکستگی شده و به طور دائم تعطیل شدند. در همین رابطه نیز در بهار امسال نسبت به بهار پارسال یک میلیون و ۴۵۰ هزار نفر و در تابستان یک میلیون و ۲۰۹ هزار نفر از تعداد شاغلان کم شد. در واقع بخش زیادی از کل بیهودی که در این چند سال اخیر در بازار کار رقم خورده بود، از بین رفت.

عبداللهی به جمعیت ۳ میلیون نفری که از سال ۹۴ تا ۹۸ شاغل شدند، اشاره کرد و گفت: این افراد عمدتاً کسانی بودند که در فعالیتهای عمده فروشی، خرده‌فروشی، دست‌فروشی، سوپرمارکت، فعالیتهای مرتبط با حمل و نقل و زیرمجموعه‌های بخش خدمات مشغول شدند. این موضوع در همان سال‌ها هم مهم بود زیرا این افراد جذب دولت و شرکت‌های بزرگ و کوچک و... نشدند بلکه در مشاغلی که در دسترس بود و افراد می‌توانستند راحت در آن کسب درآمد کنند، مشغول شدند. این افراد به دلیل مشکلات معیشتی که خانوارها طی

پس از شیوع کرونا بازار کار به شدت تحت تأثیر قرار گرفت چرا که متأثر از شیوع کرونا، بسیاری از کسب و کارها یارو به تعطیلی رفتند یا مجبور به تعدیل نیرو شدند. بر این اساس در حالی که انتظار می‌رفت آثار کرونا بر بازار کار کشور، خود را در شاخص‌های نیروی کار دو فصل ابتدایی امسال نشان دهد، مرکز آمار نرخ بیکاری بهار امسال را ۹.۸ و تابستان را ۹.۵ درصد اعلام کرد که از کاهش یک درصدی نرخ بیکاری نسبت به مدت‌های مشابه سال قبل حکایت داشت.

به نظر می‌رسد عامل اصلی کاهش نرخ بیکاری، کاهش جمعیت فعال باشد. مرکز پژوهش‌های مجلس هم در گزارشی این گمانه را تأیید و اعلام کرد: با توجه به اینکه در این دو فصل، جمعیت غیرفعال افزایش قابل توجهی داشته، لذا کاهش نرخ بیکاری به دلیل کاهش نرخ مشارکت بوده و بهبود این شاخص موید بهبود وضعیت بازار کار کشور نیست. براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، با توجه به وضعیت جمعیت فعال و غیرفعال طی دو فصل ابتدایی سال، نرخ بیکاری واقعی بهار امسال ۲۴ و تابستان ۱۸.۵ درصد بوده است. خبرگزاری مهر در گفت‌وگویی با «محمدرضا عبداللهی» ناظر علمی گزارش تحلیل شاخص‌های بازار کار مرکز پژوهش‌های مجلس، وضعیت بازار کار کشور را در دوران کرونا بررسی کرده است. عبداللهی در بخشی از این

خبر

عضو هیأت امنای سازمان تأمین اجتماعی:

لایحه بودجه ۱۴۰۰ توهین به شعور کارگران است

بیمه قرار نگرفته، اظهار داشت: درباره القالبان حتی ریزش بیمه‌ای هم داشته‌ایم. شوکت گفت: اگر دولت پول ندارد که برای بیمه این افراد هزینه کند، چرا در سال‌های قبل این قانون تصویب شد. این نشان‌دهنده بی‌کفایتی مسئولان است، در حالی که اصل ۲۹ قانون اساسی، بیمه را حق برای همه افراد جامعه می‌داند.

وی ادامه داد: چطور عنوان می‌کنند که بیمه‌رانندگان حذف شود در حالی که این افراد ساعت‌ها پشت ماشین می‌نشینند و بار حمل و نقل کشور را به دوش می‌کشند.

عضو هیأت امنای تأمین اجتماعی با اشاره به اینکه رانندگی یکی از سخت‌ترین مشاغل دنیاست، گفت: کارگران ساختمانی، معدن و رانندگان جزو سه شغل سخت دنیا به حساب می‌آیند.

به گفته شوکت، اگر دولت توان پرداخت حق بیمه این افراد را ندارد چرا آن را از کارفرمایان آنها که صاحبان بار هستند، تأمین نمی‌کند. وی گفت: پرداخت ۱۳.۵ درصد حق بیمه

گفت: در لایحه بودجه ۱۴۰۰ فقط ۸.۵ هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده است. این فعال کارگری ادامه داد: با این بودجه علناً اعلام شده که دوسوم این افراد حذف شوند و بیمه آنها قطع شود در حالی که این موضوع اصلاً انصاف نیست چرا که هر کدام از آنها خانواده‌ای را اداره می‌کنند و با اجرای این بند، تعداد زیادی از بیمه‌شدگان از پوشش خارج می‌شوند و مشکلات زیادی برایشان ایجاد خواهد شد.

شوکت با اشاره به اینکه حذف بیمه‌رانندگان، قالبالبان و... حدود ۱۰ درصد از جمعیت بیمه‌ای کشور را شامل می‌شود، گفت: مشخص نیست در حالی که می‌دانند بیش از دو میلیون نفر با قانونی که ۱۵ سال قبل مجلس تصویب کرده به جمعیت تأمین اجتماعی اضافه شده‌اند و ماهیانه دولت باید سهم حق بیمه کارفرمایان آنها را پرداخت کند، اما در بودجه یک‌سوم آن اختصاص پیدا کرده است.

وی با اشاره به اینکه متأسفانه طی دو سال گذشته حتی یک نفر راننده جدید تحت پوشش

عضو هیأت امنای سازمان تأمین اجتماعی با بیان اینکه چند بند از بودجه ۱۴۰۰ توهین به شعور کارگران است، گفت: در این لایحه به صراحت اعلام شده بیمه حدود ۶۰۰ هزار نفر از کارگران، رانندگان و... حذف شود.

اکبر شوکت در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر درباره لایحه بودجه ۱۴۰۰ دولت و مشکلاتی که این لایحه دارد، گفت: در برخی از بندهای این لایحه عدالت رعایت نشده و بندهایی از این لایحه برای کارگران کاملاً وقیحانه بوده است. وی تأکید کرد: در برخی از بندها مواردی مشاهده می‌شود که متوجه نمی‌شویم واقعاً دولت به دنبال چه بوده و این طور به نظر می‌رسد که قصد آشوب در مملکت را دارد.

عضو هیأت امنای تأمین اجتماعی افزود: هیچ کدام از بندهایی سازمان برنامه و بودجه برای تأمین اجتماعی و کارگران در نظر گرفته‌اند، کارشناسانه نیست.

وی با اشاره به اینکه دولت در سال آینده باید بیش از ۲۲ هزار میلیارد تومان برای حق بیمه‌های رانندگان، قالبالبان، باربران و... پرداخت می‌کند،